

Eigen Krabbels

Maandblad van het Mannenkoor ZWK

Editie juli - augustus 2017

ZWK WEBSITE

Vakantie

Aan allen die nu met vakantie zijn: proficiat !

Aan allen die nu (nog) niet met vakantie zijn: ook proficiat !

Aan allen die binnenkort met vakantie gaan: ook proficiat !

Aan allen die al terug zijn uit vakantie: proficiat !

Aan allen die het hele jaar vakantie hebben: ook proficiat !

Aan allen die nooit vakantie (denken te) hebben: proficiat !

Aan allen die nooit aan vakantie denken: ook proficiat !

(vrij naar Samson en Gert)

Veerle Van Dael, adjunct-directrice en dochter van Maurice Van Dael

“Sint-Norbertus was nooit een school voor de elite”

Bij de iets oudere zangers was Maurice Van Dael een haast legendarische figuur. Wie hem zag, mocht zich verwachten aan een geestige uitspraak, een tussenkomst waarbij velen over de grond tuimelden van het lachen en bij de vele familiaal getinte feestjes of poppenkastvoorstellingen van onze kring was hij de ideale ‘go between’ en hij was dan ook bij velen eerder gekend als Jan Koetsier. “Ik weet ook niet waarom jullie hem Maurice noemden, want officieel heette hij trouwens Jan Van Dael,” grinnikt zijn sympathieke dochter Veerle Van Dael. Zij is dan weer eerder bij de jongere generaties zangers gekend en momenteel is ze trouwens adjunct-directrice van het Sint-Norbertusinstituut in de campus op de Amerikalei. Op 11 november vind je haar trouwens in alle bescheidenheid op de achtergrond van het lokaal, waarin de overleden familieleden van onze kring herdacht worden.

“Zelf was ik het vierde kind thuis, maar ik verschilde minstens negen jaar met mijn broers en zus. Ik kende een deel van de Wandelkring redelijk goed: de De Graeves, de Molsen, de Van de Paers, de Adriaenssens en nog een aantal andere families van op feestjes of van op bijeenkomsten via ‘Het kranske’, soms bij ons thuis. Ik hield ook van de occasionele voordrachten. En van mijn vader herinner ik me ook dat hij geweldig de feestjes kon animeren vanaf het moment dat de vonk er bij hem in sloeg,” grinnikt Veerle.

“Ook met vakantie in Wenduine ontmoetten we veel Wandelkringers of hun familie. We maakten soms één groot, lang zeil op het strand met allemaal vrienden en bekenden. Ik denk dat ikzelf één jaartje in leeftijd verschilde met Luc de Graeve, maar de meesten daar waren vrienden of kennissen van mijn broers en zus.”

Maar hoe kwam je dan toch nog in Sint-Norbertus terecht?

Veerle Van Dael: “Ik kende natuurlijk de school wel en toen ik hoorde dat er een vacature was, ben ik me gaan voorstellen bij toenmalig directeur Apers. Ik heb er 23 jaar les gegeven; vooral Nederlands en ook algemene vakken in het beginnend BSO en aan leerlingen tot het einde van de eerste graad. Niet altijd gemakkelijk. En toen ze ook een campuscoördinator zochten, heb ik me daarvoor ook kandidaat gesteld en ik werd verkozen.”

Sint-Norbertus heeft trouwens een mooie leuze als ‘ondertitel’ als je naar haar gegevens zoekt: “Sint-Norbertus, méér dan een school”...

“Ach, Sint-Norbertus is in haar geschiedenis nooit echt een school geweest voor de elite. Wij hebben altijd open gestaan voor iedereen. Tegenwoordig is een school ook méér dan alleen ‘maar’ les geven. Het is mijn taak het dagelijkse reilen en zeilen binnen de school zo goed mogelijk op te lossen. Soms gaat dat ten koste van een hoop administratie, maar die achterstand kan ik thuis wel ophalen, ik hoef naar niemand te zien.”

Vind je het een leuke job?

“Ik vind het bijzonder plezant en ik voel er me gelukkig bij. Ik droom van een school met structuren die ook werken als je ze aanbiedt. Natuurlijk zijn er soms moeilijke zaken in een multiculturele school als de onze. Wij proberen zo veel mogelijk te zorgen voor een goede begeleiding van leerlingen én leerkrachten.”

Minister Crevits wil nogal nadrukkelijk leerlingen uit het bijzonder onderwijs integreren in het ‘gewone’ onderwijs. Realistisch?

“Voor sommige leerlingen biedt het bijzonder onderwijs het perfecte plaatje. Maar sommigen worden soms nogal gemakkelijk naar het B.O. gestuurd omdat ze b.v. met een taalachterstand sukkelen, hoewel ze met gemak het ‘gewone’ onderwijs zouden kunnen volgen. Het blijft dus op dat domein een grote zoektocht naar het vinden van de meest aangepaste school voor het kind. Ik pleit voor de ondersteuning van de aanpak in het eerste jaar B. Onze ervaring kan daarin een belangrijke rol spelen en wij hebben samenwerkingsakkoorden met b.v. het Jongelingshof, met Sint-Jozef, met Antwerpen Plus (de scholen uit het grote centrum van Antwerpen). Wie in 1B zit, komt meestal uit het B.O. en als we leerlingen hebben die daarin echt niet mee kunnen, dan roepen we de ouders om ze te overtuigen te kiezen voor andere vormen van B.O. Je kan echter onmogelijk één grote lijn trekken die voor iedereen moet gelden. We moeten elk kind individueel bekijken en beide mogelijkheden – B.O. of gewoon – moeten blijven bestaan.”

Wat is tegenwoordig nog het specifieke van een school als Sint-Norbertus?

“Wij zijn een school met vier campussen en meer dan 1300 leerlingen en daarom moeten we gewoon veel studiemogelijkheden aanbieden. Dat kan gaan van Latijn in de ASO-school in de Jodenstraat (het vroegere Sint-Jan). Er bestaat ook een vrij uniek 7de bijzonder technisch jaar, dat voorbereidt op ingangsexamens in wiskunde en wetenschappen. Er bestaat een 7de jaar Integrale veiligheid, voor wie een toekomst zoekt bij de politie, de brandweer, de ‘security’ ...

In ons scholennet tellen we meer dan 40 nationaliteiten. Vroeger kwamen alleen de Turken van het Zuid naar onze school, maar nu komen de Turken uit de ganse stad naar ons, maar je treft hier ook vluchtelingenkinderen aan, mensen uit Nepal, kortom: nagenoeg de ganse wereld zit bij ons ergens op school...”

“Wij kennen geen hoofddoeken in de school”

Geen problemen met het al dan niet toelaten van hoofddoeken, met specifieke feestdagen of met het ontbreken van ouders bij de oudercontacten om maar enkele clichés te noemen?

“Wij kennen geen hoofddoeken in de school. In het reglement van de school staat dat iedereen in een verzorgde kledij naar school moet komen en dat daar geen hoofdbedekking bij hoort. We controleren dat dagelijks en dat wordt bijna automatisch opgevolgd. We leggen ook de klemtoon op beleefdheid en respect. Tijdens de Ramadan komen de leerlingen gewoon naar school, ze leggen examens af, kortom: het schoolleven gaat gewoon verder. Misschien is dat minder geweten, maar het Suikerfeest en het Offerfeest horen bij de officiële wettelijke feestdagen. De school begint ook gewoon op 1 september, ook al is het offerfeest. Er zullen die dag dus wel degelijk activiteiten zijn, al worden de reglementen en wat van A tot Z verwacht wordt van elke klas en van de leerlingen, wel op 4 september gegeven. De leerlingen zijn dat gewoon bij ons en we gaan er dan ook niet meer de nadruk op leggen dan nodig.

Wat de ouders betreft, die zijn verplicht naar de oudercontacten te komen. Soms moeten we ze wel eens opbellen. Dat doen we ook, mochten er zich in de loop van het schooljaar problemen voordoen. We willen de drempel zo laag mogelijk houden en de situatie is hier al wel zodanig gegroeid dat wij medewerkers hebben die kunnen tolken.

We hebben hier ook geen kampeertentjes voor de deur om ingeschreven te geraken. Daar doen we niet aan mee en we hebben qua leerlingen een gezonde mixte van inschrijvingen.”

Hoe zie je de toekomst van de school evolueren?

“Ik zie jaar na jaar meer leerlingen komen en wij hebben dan ook een aantal klemtonen gelegd wat klascompositie betreft naar de afdeling kantoor (zie foto’s). Het is natuurlijk nog even afwachten wat de hervorming van het secundair onderwijs betreft. Maar het blijft zeker een noodzaak om een school in de stad te hebben die open staat voor iedereen.

We beschikken dan ook over campussen die voor ieders capaciteiten open staan met moderne toetsen als design, technologie... We willen wel in de mate van het mogelijke opnieuw meer ruimte geven om aan sport te doen. Ze mogen opnieuw

‘shotten’, ze moeten tenslotte ergens hun energie kwijt. In de Jodenstraat wordt nog sporadisch aan toneel gedaan en in onze campus kan je eventueel nog avondstudie volgen.”

Wordt er nog gezongen in de school?

“Nee. Vorig jaar werd er een poging gedaan met een klein Turks koortje, maar dat werd geen onverdeeld succes en dus is het stil gevallen. In de Jodenstraat bestaat er in de basisschool wel een koor.

Wat we wel proberen, is om de oud-leerlingendagen opnieuw in te voeren met afgestudeerden van vier tot tien studiejaar terug. Ze zullen verrast zijn om te zien hoe sommige klassen er tegenwoordig uitzien,

zoals de kantoorklas en de keukenklas (zie foto's), plaatsen waar de leerlingen tegelijkertijd de instructies kunnen krijgen en die dadelijk aan de praktijk toetsen.”

Weten ze in de school van het bestaan van de Zingende Wandelkring?

“De oudere generatie binnen de school weet natuurlijk wel dat jullie bestaan. We zouden eventueel via oudercontacten kunnen vertellen over het bestaan van jullie koor, maar ik denk dat de vrijetijdsbesteding van de ouders intussen anders geworden is dan vroeger en dat ze eerder in tablets, GSM's of tv geïnteresseerd zijn.”

“Ik ben hier dolgraag en ik zou nergens anders willen staan”

Heb jij nog ambities, dromen met de school?

“Ik weet dat het niet altijd gemakkelijk is, maar het is hier echt ‘MIJN’ school, ik ben hier dolgraag en ik zou nergens anders willen staan. Het is toch wel bijzonder boeiend om leerlingen te begeleiden binnen een leuke schoolstructuur. Het blijft een dagelijkse zoektocht. De maatschappij verandert steeds maar en dan is het ook voor onze school een zoektocht om daarop zo goed mogelijk in te spelen. Wij moeten dan tegelijkertijd wel kunnen zorgen voor info-momenten.”

Nog iets waarmee we jullie kunnen helpen?

“Eén van de komende jaren – ik moet het zelf nog opzoeken wanneer precies – bestaat de school 125 jaar en ik denk dat we dan bij jullie wel moeten terecht komen om nog veel feiten uit de schoolgeschiedenis boven water te halen. Ook dat wordt nog één grote zoektocht.”

Vlaamse kerkkoren onder de loep

In het voorbije jaar voerde 'Koor&Stem' een uitgebreid onderzoek naar de stand van zaken onder de kerkkoren. Het onderzoek ging na hoe het gesteld is met onze kerkkoren in een tijd waarin de kerk steeds meer onder druk staat.

Hoewel er nog veel vragen over blijven, geeft het onderzoek alvast een verhelderende kijk op de huidige werking van koren in de kerk.

Veel actieve koren

Meer dan 1000 dirigenten, bestuursleden, voorzitters en organisten vulden de enquête in en niet minder dan 675 respondenten gaven aan dat hun koor minstens zes keer per jaar muzikaal meewerkt aan een liturgische viering. Daarvan blijken er zelfs 300 koren minstens tweewekelijks paraat te staan in de kerken.

Andere koren staan voornamelijk in voor de muzikale invulling van diensten op hoogdagen zoals Kerstmis, Pasen, Pinksteren... en een occasionele uitvaart of wekelijkse viering..

De liturgie brengt de Vlaming dus nog steeds aan het zingen en heel wat parochies kunnen nog steeds rekenen op het sterke engagement van een koor dat in vast of losser verband met de parochie verbonden is.

Veroudering en weinig ledengroei

Toch ziet de toekomst er voor de kerkkoren niet zo rooskleurig uit. In driekwart van de koren stellen we namelijk een stagnatie of afname van het ledenaantal vast. Er duiken weinig nieuwe koren op en heel wat koren trekken nog moeilijk nieuwe mensen aan. Bovendien is de gemiddelde leeftijd van deze koren 65+.

Koren die geen (twee)wekelijks kerk-engagement vragen, maar een meer diverse werking met eigen concerten aanbieden aan hun leden, kunnen meer rekenen op een generatie veertigers en vijftigers, maar in de koren met een groot liturgisch engagement is de gemiddelde leeftijd erg hoog.

Nu al worstelen heel wat kerkkoren met een (te) kleine bezetting, die meerstemmigheid almaar moeilijker maakt. Op lange termijn is dit een verontrustende tendens.

Kerkkoor van de toekomst?

Wil dat zeggen dat we binnen afzienbare tijd heel wat koren armer zullen zijn? Zal de verdwijning van deze koren worden opgevangen met de oprichting van nieuwe koren?

Zal de kerk op termijn geen vaste koren meer ter beschikking hebben, maar moet ze zich meer wenden tot de hele koorwereld? En onder welke voorwaarden zullen koren dit engagement dan aangaan?

Of evolueert de kerkkoorwereld mee met de herstructureringen in de kerk, waardoor we binnen tien jaar nog voornamelijk federatiekoren hebben, die grotere regio's bedienen?

Het onderzoek vormt zeker en vast een interessante aanleiding om na te denken over de toekomst van koren in de kerk.

(de resultaten van dit onderzoek zijn binnenkort beschikbaar op www.koorenstem.be)

Weet je dat....

...vier zangers speciaal uit het verre Bastenaken terug kwamen van een midweek om mee te zingen op de begrafenis van Andrés echtgenote op Linkeroever. Dikke chapeau. En dit is ook echt wel iets typisch voor onze kring! Knap, gasten!

...sommige kwatongen zich afvroegen waarom ze dan ook geen dagje langer gebleven waren om aanwezig te zijn op de wekelijkse repetitie.

...het een vast scenario is, dat iemand uit de tweede stem (meestal flink wat tijd vooraleer de laatste noot gezongen is) aankondigt dat er 'goed gezongen,' werd, in de hoop dat daarmee een einde aan de repetitie komt. Onze dirigent was in de voorbije weken even ad rem en voegde er (op het juiste tijdstip) aan toe: "Goed gewerkt, ja, vooral door mij!"

...er tijdens de vakantie slechts twee keer geen repetitie zal zijn met het oog op de drukke najaarskalender.

...er achter de schermen naarstig gewerkt wordt aan een muzikaal programma over de wereldoorlog. Vraag is alleen WO1 of WO2.

Advertentie

Johan Van Asch

Verzekeringsmakelaar

Lid FVF Federatie voor Verzekerings- en Financiële tussenpersonen **FSMA**
11081A

Gsm 0479 98 10 65 *Verzekeraar van het Radeske*

Ondernemingsnummer 0525.898.564

Agentschaphouder Baloise Insurance en Euromex

Je Makelaar
Je beste
Verzekering

In memoriam Marina

Frêle, zo leek ze wel.
Die eerste keer dat we haar zagen.
Met dat accentje van over 't water.
Het buitenland voor die van 't Stad.
Haar naam klonk als een deuntje,
maar, oh, no, no, no, no, no...
dat hielden we voor ons.
De liefde, de pronte bruid van André.
Een kersvers steunend lid.

Een zanger zingt, oogst bijval, kan niet zonder Kring.
Maar ook niet zonder haar.
Als ze een arm of een been breekt, krijgt ze misschien een podiumplaats.

Maar Marina, zij brak niets.
Over haar werd uit het niets een vonnis uitgesproken.
Voortaan vallen en weer opstaan was het genadeloos verdicht.
Tot opstaan op een dag ook niet meer wou lukken.

Zag men André en vroeg men hem, hoe gaat het.
Dan was zijn antwoord onveranderlijk haar wel en wee.
De nieuwe stappen om zijn dappere bruid, al was het dan op wieltjes,
gaande en staande te houden.
(Zij frêle? Vergeet het maar!)
Zijn zorgen, zijn verdriet, die kwamen steevast achteraan.
Al liet ook zijn lichaam zo af en toe wat steken vallen.

Tot de laatste pagina van haar vonnis voorgelezen werd.
Een tekst die iedereen al lang van buiten kende.
En trager lezen had nu echt geen zin meer.
We hebben het vonnis met tegenzin aanvaard.
En met de krop in de keel vroegen we genadig

In paradisum deducant te angeli, Marina.

Personalia: Overlijdens

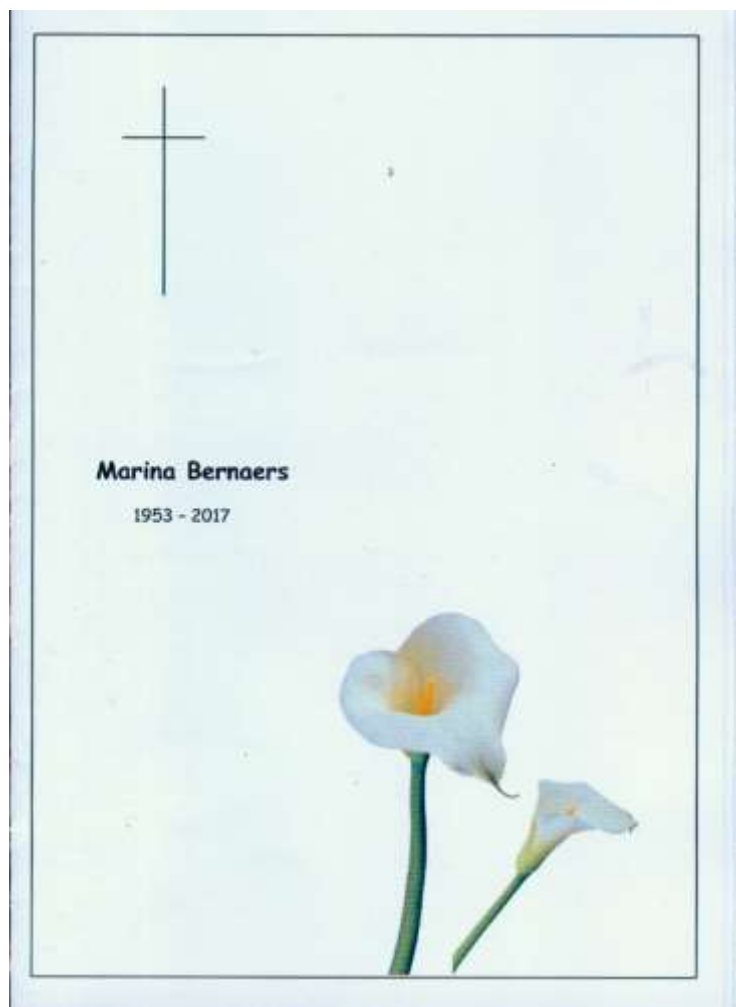
We vernamen het overlijden van Mevrouw Elza "Els" Perriëns, weduwe van de heer Joris Deumens. Ze werd geboren op 14 november 1931 en stierf op 29 mei 2017. Ze was de moeder van 5 kinderen, waarbij ons lid Luc en ons ex-lid Marc. Ze werd in intieme familiekring begraven in het WZC De Bijster in Essen, waar ze de laatste jaren verbleef.

De herfst blaast zo den horen

De herfst blaast op den horen,
en 't wierookt in het hout;
de vruchten gloren.
De stilten weven gobelijnen
Van gouddraad over 't woud.

De schoonheid droomt van boom tot
boom,
doch alle schoonheid zal verwijnen,
want alle schoonheid is slechts
droom,
maar Gij zijt d' Eeuwigheid!
Heb dank dat Gij mijn weemoed wijdt
en zegen ook zijn vruchten.
Een ganzendriehoek in de luchten;
nu komt de wintertijd.
Ik hoor U door mijn hart en door de
rieten zuchten,
Ik ben bereid.

(gedicht van Felix Timmermans)

Op 7 juni zongen we met een bijna voltallig koor de uitvaart van Marina Bernaers. Ze werd geboren in Beveren op 3 januari 1953 en overleed thuis na een moedig gedragen ziekte op 30 mei 2017.

Ze was de lieve echtgenote van ons lid André De Gezelle, mama van Kristien en An en oma van 5 kleinkinderen. Ze was een trouwe aanwezige op al onze activiteiten, niet alleen op de concerten maar ze vergezelde André ook tijdens de zondagsmissen, zolang haar gezondheid dit toeliet.

We zullen beiden op gepaste wijze herdenken tijdens de jaarlijkse gedachtenisviering op 11 november.

Bedankt

O.H. Hemelvaart (25 mei 2017 - Sint-Anna-ten-Drieën te Antwerpen LO)

Beste Johan,

Je zal het wel gehoord hebben, tijdens de receptie: de reacties op jullie bijdrage tot de viering waren enthousiast. Ik hoop dat jullie Sint-Jacob niet te erg gemist hebben, en dat jullie er ook plezier aan hebben gehad.

Groeten, merci aan alle ZWKers!

Marc Tassier

Uitvaart moeder Leys, (29 mei 2017 – kerk Sint-Jan Berchmans te Borsbeek)

Onze welgemeende dank voor jullie zingend en gelovig aanwezig zijn bij de uitvaart van mama. Jullie liederen waren inspirerend mooi en brachten troost. Bijzondere dank aan jullie organist.

Wij blijven het koor ZWK Sint-Norbertus een warm hart toedragen.

Genegen groeten,

Marina, Nadine en familie

Uitvaart Marina (7 juni 2017 – Sint-Anna-ten Drieën te Antwerpen LO)

De bezieling die doorklonk in de gezangen was opmerkelijk: je kan zingen en zingen; hier voelden we dat elke noot uit het hart kwam, met als gevolg: een homogeniteit die ik, echt waar, bij ons koor nog niet zo vaak opgemerkt heb.

Akkoord dat de omstandigheden en de emoties daartoe ook wel zullen bijgedragen hebben, maar toch.

Talloos waren de felicitaties die alle aanwezigen ons gaven voor het koor!

En dan nog die 'vier van Bastogne', noemen wij ze, die speciaal heen en weer reden: ik heb de volgende dag een sms'je naar Jan gestuurd om ons respect te betuigen: de 'geest van meneer Duysburgh' was er weer eens!

Weet je nog dat we, toen we in dat beruchte jaar, elk weekend in Radeske gingen werken met een auto-vol 'jonge mannen', beurtelings in Hermans en mijn auto, en hij erop stond (lees: 'eiste') dat we 's zondags de hoogmis kwamen zingen...

Zo ervaar je weer eens wat voor een hechte en echte vriendenkring ZWK is: zonder veel woorden of poespas er zijn voor mekaar! En zingen, de ziel uit ons lijf! Mooi!

mede namens de kinderen,

ZWK-groet,

André, Kristien en Rudy, An en Kurt

Onze voorbije activiteiten :

Zaterdag 3 en zondag 4 juni
Zondag 4 juni
Woensdag 7 juni

Zondag 11 juni
Zondag 2 juli
Zondag 9 juli

Radeske - werkweekend
Heilige Geest – Pinksteren
Sint-Anna-ten-Drieën (LO) –
Requiem mevr. M. Bernaers
Sint-Jacob – Drievuldigheidszondag
Heilige Geest – 13^e zondag v/h jaar
Sint-Jacob – 14^e zondag v/h jaar

In de nabije en verre toekomst :

Zondag 6 augustus – 10u30

Zondag 13 augustus – 10u00

Zondag 3 september – 10u30
Zondag 10 september – 10u00

Heilige Geest –
Gedaanteverandering vd Heer
Sint-Jacob – 19^e zondag v/h jaar

Heilige Geest – 22^e zondag v/h jaar
Sint-Jacob – 23^e zondag v/h jaar

Zondag 8 oktober – 14u30 - in de kerk van Wommelgem Centrum
Concert met Musica con Gioia

Zondag 11 november – 11u00

Sint-Norbertus – Gedachtenisviering ZWK

Zaterdag 25 en zondag 26 november - in het Atheneum F. Rooseveltplaats
Concert met Klankjorum

Vrijdag 15 december – 20u00 – in de kerk van de Heilige Geest en
Zaterdag 16 december – 20u00 - in de kerk van Sint-Anna-ten Drieën (LO)
Kerstconcert met Voces Aequales

Werkten mee aan dit nummer :

Rik Neel, Johan Clerckx, Guido De Graeve, Veerle Van Dael, Jenny Backx, Luc Korthout, Jan Leers, Ludo Engelen, Tony Ah Munn, Marcel Coppens (v.u.)